

menter, der ligge foran mig. Ministeren sagde, at Rigsdagen blev nødt til at bevilge, hvad der var nødvendigt for Anstalten. Ja, men se De, mine Herrer, jo dyrere det er at bygge, desto større Byrder falder der paa Alumnernes Ernæring og Pleje, desto mere falder der over paa Rigsdagen. Der staar i et Dokument, der ligger foran mig, at Professor Keller oprindelig vilde have 1,500,000 Kr., og herfor vilde han bygge en Anstalt til 600 Alumner. Ministeren mener saa, at 1½ Mill. er for meget, og Professor Keller vil saa paatage sig at bygge for 1,250,000 Kr., men kun til 500 Alumner. Nu er det, at Udvalget siger: vi ere overbeviste om, at der kan bygges til 600 Alumner for 1,250,000 Kr., og det kan ikke gaa an, at vi staa her og indrømme det Laan, som der her er Tale om, paa 1,250,000 Kr., naar Ministeren saa samtidig erklærer, at han maaske vil supplere Laanet med et privat Laan af en Størrelse, hvortil vi slet ikke have noget Kendskab i Øjeblikket. Skal denne Lov føres igennem — og nu har Folketinget jo vist sin Vilje til at fravige den Plads, som egentlig er den eneste, der kan forsvares, nemlig Viborg, det er min Overbevisning, har vist sin Vilje til ikke at lade Loven strande paa det Hensyn — maa Ministeren afgive en Erklæring om, at der skal bygges for den Sum, som her er angiven, og til 600 Alumner. Jeg fordrer en ganske bestemt Udtalelse fra Ministerbordet om denne Sag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Denne Udtalelse skal jeg give saaledes, som jeg kan give den. Jeg skal give den Udtalelse, at jeg ikke skal tillade Optagelse af noget Laan ud over det, her bevilges, og jeg skal gøre alt muligt, for at de bevilgede Penge kunne slaa til, saa at der bliver bygget saa billigt som muligt. Men paatage mig en Forpligtelse til at gøre noget, der kan blive umuligt, det gør jeg ikke. Det er min Overbevisning, at der kan bygges for disse Penge, og det er fremdeles min bestemte Vilje at gøre alt muligt for, at der ikke skal blive Tale om flere. Mere kan og vil jeg ikke paatage mig. — Fremdeles skal jeg med Hensyn til Fæstningen udtale, at jeg rigtignok mener, at naar jeg har afgivet den Erklæring, at jeg — ikke til Direktionen, det har jeg nemlig ikke sagt — men til Direktionens Formand udtrykkelig har udtalt, at Fæstningen ikke har noget for mig at sige i denne Sag, saa maa det være tilstrækkeligt. Det kan ikke

†

nytte at henvise til, at dette allerede tidligere er bragt paa Bane, thi man maa huske paa, at Forslaget om Flytningen kunde ikke forelægges uden Ministerens Samtykke. — Jeg tror, at denne Sag maa være afgjort efter denne Erklæring. — I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at forlænge denne Debat. Det kan ikke nytte. Den ærede Ordfører og jeg blive dog ikke enige.

Ordføreren (Oscar Hansen): Ja, naar den højtærede Minister siger, at han kan ikke blive enig med Ordføreren, saa er det trist, og saa er det et rent finansielt Spørgsmaal, hvorpaa Ministeren vil lade Loven strande. Jeg takker den højtærede Minister for Erklæringen om, at der ikke vil blive optaget noget Laan i Anledning af Anstaltens Flytning og Opførelse. Men for Udvalget har det vigtigste fra den første til den sidste Dag været Pladsernes Antal. Det gælder om, at vi kunne befri saa mange Hjem som muligt for disse Børn, og vi maa derfor have en Erklæring om, at der bliver bygget til 600 Alumner. Hvis den højtærede Ministers Udtalelse om, at han ikke bliver enig med Ordføreren, skal gælde Pladsvalget, kan jeg rigtignok ikke andet end i meget høj Grad beklage det, thi saa vil det blive ganske umuligt at fastholde et Flertal, der ved 3dje Behandling vil foreslaa, at dette Lovforslag gennemføres. Den eneste Grund til at gaa fra Viborg var den, at vi have tænkt os, at Direktionen vilde spare, og spare saa meget, at vi alligevel kunde faa Plads til 600 Alumner. Vil man ikke det, maa vi falde tilbage, og saa maa vi sige, at der kan der spares 225,000 Kr. alene paa Anlæg af Vandværk, Gasværk, Indkøb af Terrain og saa videre. Der vil da ganske sikkert kunne bygges til 600 Alumner. Vi føle ingen Opfordring til at bevilge Penge til at faa bygget Paradeanstalter for. Det er blevet Skik og Brug, hvad for øvrigt i mange Henseender kan være gavnligt, at Folk, der staa i Spidsen for en eller anden Institution, rejse fra det ene Land til det andet for at se, hvorledes man indretter sig der. Men Følgen deraf er ofte den, at disse Folk blive opildnede, saa at den ene ikke vil staa tilbage for den anden, alle de Forbedringer, man har paa det ene Sted, vil man ogsaa have paa det andet Sted, og Følgen bliver, at man mere og mere bygger Parade-Anstalter. I denne Anstalt ved Bregninge skulle Børnene bo i smaa Villaer, og hver af disse skal have Centralopvarmningsapparat. Men